

UCHWAŁA Nr 2 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1979 r.

w sprawie Funduszu Rozwoju Telekomunikacji w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

W celu przyspieszenia rozbudowy i modernizacji urządzeń łączności w zakresie telefonii miejscowej, pełniejszego zaspokojenia zapotrzebowania ludności na instalacje telefonów i poprawy jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych, na podstawie art. 51 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. z 1961 r. Nr 8, poz. 48 i z 1974 r. Nr 24, poz. 142) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (PPTT) Fundusz Rozwoju Telekomunikacji, zwany dalej „Funduszem Rozwoju“.

§ 2. 1. Fundusz Rozwoju tworzy się w Zarządzie PPTT.

2. Fundusz Rozwoju tworzy się przede wszystkim z wpływów od ludności, to jest:

- 1) z 50% opłat za instalacje telefonów,
- 2) z 15% opłat za rozmowy telefoniczne.

3. Na rzecz Funduszu Rozwoju przeznaczają się ponadto:

- 1) 48% opłat pobieranych od jednostek gospodarki społecznej za przyłączenie aparatów telefonicznych oraz łączy central abonenckich do telefonicznej sieci użytku publicznego,
- 2) wpływy z innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

4. Pobrane opłaty, o których mowa w ust. 2 oraz w ust. 3 pkt 1, zalicza się w pełnej wysokości na wpływy PPTT, a ich równowartość obciąża koszty działalności tego przedsiębiorstwa i odpisywana jest na Fundusz Rozwoju.

5. Fundusz Rozwoju przejmuję środki gromadzone z tytułu odsetek naliczonych od przedpłat dokonanych na instalowanie aparatów telefonicznych.

6. Środki Funduszu Rozwoju gromadzone są na odrębnym oprocentowanym rachunku bankowym. Naliczone od tych środków odsetki bankowe powiększają Fundusz Rozwoju.

7. Nie wykorzystane środki Funduszu Rozwoju w danym roku przechodzą na rok następny.

§ 3. 1. Ze środków Funduszu Rozwoju mogą być realizowane zadania inwestycyjne polegające na:

- 1) budowie i rozbudowie telefonicznych central osiedlowych,
- 2) budowie i rozbudowie sieci telefonii miejscowej wewnętrznej,
- 3) modernizacji urządzeń telefonii miejscowej w osiedlach.

2. Zadania inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, nie mogą przekraczać wartości kosztorysowej 25 mln zł; w wyjątkowych wypadkach wartość kosztorysowa tych zadań może być podwyższona do 50 mln zł.

3. Decyzje o podjęciu inwestycji ze środków Funduszu Rozwoju podejmuje Minister Łączności, z tym zastrzeżeniem, że decyzje dotyczące inwestycji o wartości kosztorysowej ponad 25 mln zł mogą być podjęte za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

4. Zadania inwestycyjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być realizowane ponad nakłady inwestycyjne określone dla resortu łączności w uchwale o narodowym planie społeczno-gospodarczym i mogą być wykonywane

wyłącznie przez jednostki organizacyjne resortu łączności w ramach posiadanych środków bez angażowania potencjału wykonawczego przedsiębiorstw budowlano-montażowych podległych resortowi budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

§ 4. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów ustali szczegółowe zasady ewidencji Funduszu Rozwoju.

§ 5. Realizacja inwestycji z Funduszu Rozwoju finansowana jest do wysokości posiadanych środków tego funduszu.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz